

ה"ת 75410/12/20 - כלמוביל פתרונות מימון לרכב בע"מ, מימון ישיר מקבוצת מימון ישיר בע"מ נגד ראמי עמר, מדינת ישראל

בית משפט השלום בפתח תקווה

ה"ת 75410-12-20 כלמוביל פתרונות מימון לרכב בע"מ נ' עמר ואח'
תיק חיצוני:

בפני מבקשים	כבוד השופטת אופיר כתבי-ריבלין
נגד משיבים	1. כלמוביל פתרונות מימון לרכב בע"מ 2. מימון ישיר מקבוצת מימון ישיר בע"מ
נגד משיבים	1. ראמי עמר 2. מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה להסרת הקפאה על חשבון הבנק של המשיב 1 (להלן: "המשיב") האוחז סך של כ-180,000 ₪ וכן השבת תפוסים בדמות שלושה כלי רכב, כדלקמן:

1. רכב מסוג מרצדס מ.ר. 55507901 ששווי הנטען 218,000 ₪.

2. רכב מסוג מרצדס מ.ר. 90296801 ששווי הנטען 348,800 ₪, רכב זה נמצא תחת צו כינוס נכסים שניתן בתיק הוצל"פ 531371-12-20.

3. רכב מסוג ב.מ.וו מ.ר. 73025101 ששווי הנטען 677,000 ₪, רכב זה נמצא תחת צו כינוס נכסים שניתן בתיק הוצל"פ 527624-12-20.

בפתח הדברים יובהר, כי צו הכינוס שניתן כנגד שני הרכבים גובר על החלטה זו, והחלטה זו תהא בת מימוש אך ורק במידה ויחליט רשם ההוצל"פ על ביטול או שינוי צו הכינוס לרכבים.

ולגופו של עניין, התפוסים נתפסו על ידי משטרת ישראל תחת החשד לביצוע עבירות על ידי המשיב ואחרים, עבירות מסוג של קבלת דבר במרמה, הונאת נושים, עבירות פשיטת רגל מסוג מחדלים ומרמה, הלבנת הון וזיוף והכל בסך של כ-10 מיליון ₪.

עיינתי בחומרי החקירה ואני סבורה כי קם חשד סביר לביצוע העבירות, בין היתר, כעולה מאוגדן "מסמך מיצוי עדויות"

אשר סומן על ידי במ/2.

כמו כן, עיינתי בדו"ח הסודי (סומן במ/1) ונראה כי בוצעו פעולות חקירה רבות ומגוונות והחקירה, על אף מורכבותה והסתעפותה, מתקדמת בקצב משביע רצון.

נוכח האמור, קרי, החשד הסביר, טיב החשדות וקצב התקדמות החקירה הגעתי לכלל מסקנה כי הקפאת חשבון הבנק של המשיב בדיון יסודה ומשום כך, לא מצאתי, בשלב זה, להיעתר לבקשה להסרתה.

באשר לרכבים התפוסים, המדינה והמשיב תמימי דעים כי ניתן להשיב את הרכבים למשיב בכפוף לערבויות והפקדה כספית אשר יבטיחו איסור דיספוזיציה וישמרו את זכותה של המדינה לחילוט עתידי. בשולי דברים אלו יצוין, כי המדינה הבהירה כי היא מכירה בזכות הפירעון של חברת המימון ובהיותה קודמת וגוברת על זכות המדינה לחילוט.

בהתאם לנהוג בפסיקה מסכימים המדינה והמשיב 1 כי גובה ההפקדה במזומן ראוי שיהא בסך של 30%.

עם זאת, וכאן הצדדים חלוקים, המדינה עותרת להפקדה במזומן בסך של 30% משווי הרכב ואילו המשיב 1 עותר להפקדה בסך של 30% אך ורק מהסכום ששולם עד כה לחברת המימון- יחי ההבדל הקטן.

עיון בפסיקות בתי המשפט השונים מלמד על קיומן של גישות שונות, כך למשל, בית המשפט המחוזי בלוד קבע כי סכום ההפקדה במזומן עליו להיות 30% משווי הרכב בעת תפיסתו ואין לתת כל משקל לעבודת היות הרכב ממומן ומשועבד, ע"ח 16453-07-19 סאמור נ' מדינת ישראל: "אחת מנקודות האיזון בין האינטרסים השונים, היא האפשרות שניתנה לחשודים לשחרר לידיהם רכבים כנגד הפקדה כספית. אין בידי לקבל את טענת העורר לפיה יש לשחרר לידי איזה מהרכבים, כנגד הפקדה בת 30% משווי ההפרש שבין שווי לבין גובה ההלוואה הרובצת עליהם. מקובלות עליו מסקנת בית המשפט קמא ועמדת המדינה, לפיה מטרת ההפקדה היא להבטיח, בין היתר, את יכולת הפירעון מן הרכבים כשוויים במועד שחרורם לידי העורר ולשמש כבטוחה למרכיב ירידת ערכם. תכלית ההפקדה (כמו גם יתר תנאי השחרור של הרכב), היא לקבוע בטוחות מתאימות, אשר בכוחן להבטיח את חילוטו העתידי של הרכב, תוך איזון בין האינטרס הציבורי לזכויות הפרט."

ומנגד עומדת פסיקת בית המשפט המחוזי בנצרת בע"ח 69983-07-20 אברהמים נ' מדינת ישראל: "מועדפת עליו עמדת העורר והפסיקה אליה הפנה (עניין ה"ת 51320-12-18 דואק נ' מ"י, עמדת המדינה ב-64178-11-19 פרץ נ' מ"י) ממנה עולה, כי מצבת נכסי העורר אשר שימורה מתבקש אינה מלוא שווי של הרכב כי אם מה שבידיו כעת, קרי מה ששולם עד כה, ומחלק זה יש לגזור את שיעור ההפקדה".

עיננו הוראות כי קיימות גישות שונות בפסיקה, ואילו אני סבורה כי האיזון הראוי שוכן בתווך בין שתי הגישות השונות, ומעבר לאמור הרי שעל בית המשפט לקחת תחת שיקוליו בעת קביעת גובה סך ההפקדה במזומן, שיקולים נוספים כגון, עוצמת החשד, סיכויי החילוט, השלב הדיוני של ההליך וכן במקרה זה אף את העובדה כי עסקינן בחשדות למרמה והלבנת הון בסך של כ- 10 מיליון ₪ וסך התפוסים שבידי משטרת ישראל עומד אך ורק על סך של כמיליון ₪.

לפיכך, לאחר שנתתי דעתי למכלול השיקולים המפורטים לעיל, הגעתי לכלל מסקנה כי במקרה דנן אכן יש להתחשב בעצם השעבוד, עם זאת, אין מקום להפחתת ההפקדה במזומן מסך של 20% משווי הרכב, על כן, אני מורה על שחרורם של הרכבים לידי המשיב בכפוף לאיסור דיספוזיציה ברכבים ובאיסור העברתם לאחר בתמורה ובין שלא בתמורה, להבטחת איסור הדיספוזיציה יופקדו ויחתמו הערבויות הבאות:

1. בעבור רכב מסוג מרצדס מ.ר. 55507901:

- א. חתימה על התחייבות עצמית של המשיב בסך של 218,000 ₪.
- ב. ערבות צד ג' בסך של 218,000 ₪.
- ג. הפקדה במזומן בסך של 50,000 ₪.
- ד. הפקת פוליסת ביטוח מקיף שהמוטב הראשון הינו משטרת ישראל או שני לאחר בעל המשכון.
- ה. רישום עיקול ברשם המשכונות.

2. בעבור רכב מסוג ב.מ.וו מ.ר. 90296801, רכב זה נמצא תחת צו כינוס:

- א. התחייבות עצמית של המשיב בסך של 348,800 ₪.
- ב. ערבות צד ג' בסך של 348,800 ₪.
- ג. הפקדה במזומן בסך של 70,000 ₪.
- ד. הפקת פוליסת ביטוח מקיף שהמוטב הראשון הינו משטרת ישראל או שני לאחר בעל המשכון.
- ה. רישום עיקול ברשם המשכונות.

3. בעבור רכב מסוג מרצדס מ.ר. 73025101, רכב זה נמצא תחת צו כינוס:

- א. התחייבות עצמית של המשיב בסך של 677,000 ₪.
- ב. ערבות צד ג' בסך של 677,000 ₪.
- ג. הפקדה במזומן בסך של 135,000 ₪.
- ד. הפקת פוליסת ביטוח מקיף שהמוטב הראשון הינו משטרת ישראל או שני לאחר בעל המשכון.
- ה. רישום עיקול ברשם המשכונות.

כאמור בפתח הדברים, מובהר כי צו הכינוס כנגד שני הרכבים גובר על החלטה זו ואין בהחלטה זו משום ביטול צווי הכינוס שניתנו בתיקים: 31371-12-20 ; 527624-12-20.

מובהר כי אך ורק במידה ורשם הוצל"פ יחליט על ביטול צו הכינוס אזי החלטה זו תיכנס לתוקף ותהא בת מימוש.

למען הסר ספק, אין בהחלטה זו משום הבעת עמדה ולו ברמז בכל הנוגע לצו הכינוס, ככל ותוגש בקשה לביטול/שינוי צו הכינוס מובן כי רשם ההוצל"פ יפעל בהתאם להוראות הדין ושיקול דעתו הטוב.

ככל וצווי הכינוס נותרים בעינם על משטרת ישראל לפעול בהתאם להחלטת רשם ההוצל"פ ולהעביר את הרכבים לידי הכונס.

ניתנה היום, י"ח שבט תשפ"א, 31 ינואר 2021, בהעדר
הצדדים.